

Na úvod

Pôst podľa Jána Zlatoústeho

Svätý Ján Zlatoústý píše: „Hodnota pôstu nespočíva iba v zriekaní sa istých jedál. Tí, ktorí redukujú pôst iba na pokrm, nevyužívajú tú obrovskú výhodu, ktorú v sebe nesie. Aby bol pôst skutočný, nemôže zahŕňať iba odriekanie jedla od úst; musíš sa postiť aj svojimi očami, ušami, nohami, rukami a celým svojím telom; celým svojím vnútrom i vonkajškom.

Ústami sa postiš aj vtedy, keď nehovoriš nič, čo by niekomu inému mohlo uškodiť. Očami sa postiš, keď sa neďíváš na nečisté veci alebo keď iných nepozoruješ s úmyslom kritizovať ich. Ušami sa postiš, keď sa zriekneš počúvania vecí, ktoré iní vravia o tvojich bratoch a sestrách, klamstiev o ostatných, obzvlášť klebiet, povídačiek alebo tvrdých slov, ktoré iným škodia. Nohami sa postiš, keď si pohotový do lásky a služby. Rukami sa postiš, keď si ich uchovávaš čisté skrze nezištnú pomoc iným. Posti sa od všetkého, čo ohrozuje tvoju dušu a tvoju svätosť. Načo je dobré zriekať sa mäsa, ak sa pritom žerieš so svojím bratom?”

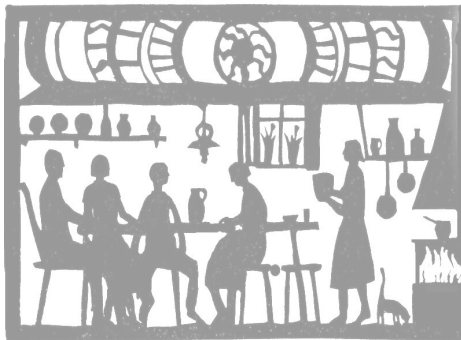
Dni pôstu by mali byť predovšetkým dňami zdržanlivosti od nezriadeného alebo hoci len prehnaného používania našich zmyslov. Ale taktiež zahŕňajú aj pevné predsavzatie nevyhľadávať za každú cenu naplnenie svojich emocionálnych alebo duchovných potrieb; nesnažiť sa o vyplnenie svojej samoty bezprostrednou spoločnosťou; nechcieť vedieť všetko ani si nežiadať okamžité odpovede na každú otázku, ktorá nám zíde na um.

Pôst znamená usilovať sa o obrátenie. Preto sa zdržajme všetkých aktivít, ktoré sú v protiklade s Kristovými cnosťami.

Podľa www.aleteia.org a Miriam Bickovej na www.cestaplus.sk

Zamyslenie

Stolovanie v rodinách je prejavom lásky i záujmu o druhých...

Ako vyzerá stolovanie v súčasnej rodine? Stretávajú sa členovia rodín pri spoločnom stole aspoň v nedeľu? Čo im v tomto peknom zvyku bráni? Práca otca tisícky kilometrov od rodiny? Zamestnanie mamy, ktoré je na zmeny? Alebo štúdium či práca detí mimo rodnej krajiny? Alebo celkom hlasné a okaté popieranie tejto tradície?

Ak ani jedna z uvedených prekážok na tú vašu rodinu neplatí, a predsa sa pri stole vidíte tak akurát počas sviatkov alebo rodinných osláv, potom bude problém niekde inde. Azda v nechuti vyjsť z ulity svojho mikrosвета, často tvoreného virtuálnou realitou internetu, alebo v slabej snahe prekonať vlastný individualizmus, na ktorého formovaní sa v nemalej miere podieľa súčasný životný štýl spotreby bez vnímania hodnoty a dôležitosti medziľudskej komunikácie z očí do očí. Chcu sa vôbec

Zamyslenie

dnešné rodiny spolu stretnúť alebo im aj celkom vyhovuje, keď stolujú individuálne, podľa aktuálneho stavu svojho žalúdka a vlastnú nezávislosť od ostatných demonštrujú aj takýmto spôsobom?

Stolovať v rodinách je však veľmi dôležité pre vzájomné formovanie a budovanie sociálnych kontaktov. Byť spolu je skutočne na nezaplatenie, lebo vytváraním a neustálym udržiavaním spoločnosti sa identita rodiny nerozpadáva ani sa nevytráca povedomie o nej samej. Ak sa všetci členovia rodiny nevidia pri obede alebo večeri ani raz do týždňa, tak to môže po určitom čase prinášať rôzne negatíva, ako je odcudzenie, neschopnosť riešiť v pokoji nahromadené problémy v rodine, strata vzájomnej dôvery, dlhodobá absencia dialógu vedúca do slepej uličky.

Spoločné stravovanie má však okrem sociálneho rozmeru aj duchovný. Jedlo, ktoré sa požíva, je Božím darom a prejavom Božieho požehnanja. Samotná konzumácia jedla v úcte pred jej Darcom sa stáva nádhernou modlitbou vďaka za všetko, čím nás Pán obdarúva. Žiadne náhlenie, žiadny náznak neúcty a frflania nad jedlom tu nemá svoje miesto. Pri každom spoločnom obede, večeri či raňajkách máme jedinečnú možnosť zdieľať svoje radosti, smútky, víťazstvá alebo aj prehry s ostatnými členmi rodiny. Pri stole sa hľadajú riešenia z nakoľ neprekonateľných problémov vo svetle viery, modlitby a Božieho slova. Známe „pri jedle sa nerozpráva“ sa môže uplatňovať počas konzumácie, avšak stolovanie sa nekončí posledným sústom ani utretím úst, spoločné rozhovory sú akoby nadstavbou, ktorá je vhodným pokračovaním po jedle a modlitbe. Stôl sa stáva domácim verejným fórom, kde má každý právo prispieť svojím názorom či

pohľadom na problém. Stôl, pri ktorom sa denne schádza rodina, je jedným z nevyhnutných predpokladov pre hodnotné spolunažívanie všetkých členov domácnosti. Stôl však patrí nielen spoločnému stravovaniu, ale aj každodennej modlitbe, kedy sa odovzdávajú radosti a starosti celej rodiny Bohu. Rodina, ktorá sa schádza pri stole, naozaj žije.

Teda ak aj vo vašej rodine zaostáva snaha stretávať sa často pri stole, možno nadišiel práve teraz počas Pôstneho obdobia čas na zmenu. V jednom nádhernom texte nachádzame:

„Stôl je stôl.“

„A čo ešte?“

„Nič. Tabuľa na štyroch nohách.“

„Nie.“

„Ako to, že nie?“

„Stôl je omnoho viac... Je miestom stretnutia... Miestom radosti, vďaka a života.“

Nuž, stolovanie v rodinách má nespornú hodnotu, aj keď v mnohých domácnostiach skôr zaznávanú a ponímanú ako spiatocnosť. No stolovanie je aj prejavom záujmu o ľudí okolo nás. V tomto Pôstnom období nás pápež František povzbudzuje, aby sme sa odvážili zrieknuť sa možno nášho záujmu o druhých ľudí okolo nás. Práve spoločné stolovanie, a to nielen v rodinách, ale možno aj v práci či v spoločenských dokáže skutočne v dobrom poznačiť azda naše narušené vzťahy.

Na záver malá spomienka. Istý čas som prichádzal do jednej rodiny počas štúdia na vysokej škole. Do pamäte sa mi vryli práve spomienky na ich spoločné stretávanie sa pri stole, kde sa nielen riešilo, ale aj vzájomne diskutovalo, zabávalo a povzbudzovalo. Aj mne sa čo-to ušlo z tejto nádhерnej a veľmi silnej rodinnej tradície...

Pavol Kall

Viera a naplnenie Duchom Svätým

Prečítajme si tretí a zároveň posledný výber myšlienok z katechézy o. Františka Blachnického *Viera a naplnenie Duchom Svätým*:

4. Prečo mnohí nemôžu povedať: „Som naplnený Duchom Svätým“?

Možno vymenovať dva dôvody: nedostatok poznania a nedostatok viery.

Ľudia o tom nevedia, lebo im o tom nikto nehovorí. Od chvíle, keď sme sa skrze krst stali kresťanmi, sú Božie poklady akoby naším majetkom, sú nám k dispozícii. Sme dedičmi Boha, ale „sami“ nevieme, čo vlastníme. Keby ľudia vedeli, čo vlastnia, určite by väčšina zatúžila po naplnení Duchom Svätým. Žiaľ, niet svedectva. Vyučovanie v kostoloch, v katechizme je neraz formálne, suché, vyjadrené vo formulách, ktoré sú ťažké na pochopenie a zapamätanie, nehovorí o živote, a keď aj hovorí, tak úradne, nevydáva svedectvo, a preto ľudí nepresvedčuje.

Druhou príčinou je slabá viera alebo nedôvera. Postoj nevery, pochybovateľnosti, nedôvery voči Bohu je veľmi rozšírený. Neveríme Božím prísľubom. Nezaoberáme sa nimi vážne. Viac veríme skúsenostiam každodenného života než Kristovým slovám. Mnoho ľudí sa bojí podrobiť svoj život Kristovi, pretože sa nechcú rozhodnúť k rezignácii zo svojho „ja“, a preto nehovorí Bohu „áno“. Už veľa ľudí sa odvážilo a povedali Kristovi „áno“, odvážili sa mu zveriť a odovzdali mu svoj život. Mnoho rokov zasvätili službe Kristovi a dosvedčujú, že sú šťastní – naši pokoj, radosť, zmysel života. To, čo človek vymyslel, už dávno leží v ruinách, zostalo však to, čo naplánoval Pán.

5. Ako sa Duchom Svätým možno naplniť?

Naplnenie Duchom Svätým sa deje cez vieru. Aby sa naplnenie Duchom Svätým stalo v našom živote skutočnosťou, treba predovšetkým túžiť po naplnení Duchom

Svätým. Túžba je dôsledkom viery a viera sa vždy týka prísľubu Boha. (Kristus nám slúbil naplnenie Duchom.) Túžiť pre veriaceho znamená modliť sa, aj naše túžby voči Bohu prejavujeme modlitbou. Duch Svätý – Utešiteľ nás všetko naučí, to Kristus prísľúbil. Uveril som jeho slovu, ale on chce, aby som dobrovoľne, z vlastnej vôle prijal tento prísľúbený dar. Preto musím chcieť a musím sa modliť.

Môžu byť však vo mne prekážky nedovoľujúce prijať Ducha Svätého. Prekážkou býva hriech. Pokiaľ je vo mne, nie som schopný prijať dary Ducha Svätého. Preto musím uznať a vyznať hriech, aby som dosiahol odpustenie hriechov. Hoci samotné uznanie a vyznanie hriechov vyžadujú pomoc Ducha Svätého, v tomto prípade ide o tzv. milosť pomáhajúcu. Duch Svätý nám chce pomôcť, aby sme sa mohli oslobodiť od hriechov. Ak vidím, že vo mne nie je plnosť života Ducha Svätého, že je ďaleko odo mňa, musím odhaliť prekážku, odkryť v sebe hriech a oslobodiť sa od neho. „Duchovné dýchanie“, ľútosť nad hriechmi, sviatosťné zmierenie odstraňujú tieto prekážky.

Boh nám prikazuje, aby sme sa naplňali Duchom Svätým, a sľubuje, že splní to, o čo ho prosíme. Keď sme sa na neho obrátili s prosbou o naplnenie Duchom Svätým, musíme postupovať s vierou, ako by sme už boli naplnení Duchom Svätým a nečakali, až sa to naplnenie nejakým spôsobom prejaví.

Viera je, keď naplnenie Duchom Svätým nepovažujem len za akúsi možnosť, ale za skutočnosť, ku ktorej už došlo, lebo je Božím prísľubom, ktorý nemôže zostať nesplnený. Nie je to emócia, zážitok, jav, že sa čosi vo mne stane bezo mňa, proti mojej vôli. Deje sa to cez moju vôľu. V mojej rozumovej vôli sídli viera. Musíme veriť, že sme naplnení Duchom Svätým, a postupovať, ako postupujú tí, ktorí žijú podľa Ducha: podľa slova Božieho, vôle Božej, vôle Kristovej.

Naplnenie Duchom Svätým, to je istý spôsob, štýl života. V každej chvíli sme

schopní podrobiť sa vedeniu Krista a jeho Ducha, prijať jeho vôľu, konať podľa jeho slova. Ak sa svojou vôľou takto rozhodneme, konáme v Duchu Svätom zhodne s Kristom. Duch Svätý je nám vtedy k dispozícii, lebo chce, aby sme konali podľa Kristovej vôľe.

Naplnenie Duchom Svätým nie je jednorázovou udalosťou, ale deje sa neustále, opakovane. Koľkokrát sa vo viere obrátim ku Kristovi s ochotou podrobiť sa jeho slovu a jeho vôli, toľkokrát sa naplňam Duchom Svätým. Naplňanie Duchom Svätým má byť v živote kresťana stále prítomné.

Otázky na uvažovanie

- Prečo toľko kresťanov nemôže o sebe povedať, že sú naplnení Duchom Svätým?
- Ako je možné naplniť sa Duchom Svätým?
- Ako môžeme zotrvať v živote podľa Ducha Svätého?

Otec Jozef Heske

2. stretnutie k Roku milosrdenstva „Lúče pravdy i lásky“

Vidieť

- Aké je miesto pre pravdu a lásku v preukazovaní milosrdenstva?

Posúdiť

Prečítajme si úryvky:

1 Kor 13, 4 – 8

Dives in misericordia 6

Milosrdenstvo – ako nám ho Kristus predstavil v podobenstve o márnotrattnom synovi – je vnútornou podstatou tej lásky, ktorá sa v *Novom zákone* označuje gréckym slovom „agapé“. Preto takáto láska sa môže skláňať nad každým márnotrattným synom, nad ľudskou úbohosťou, najmä však nad každou mravnou biedou, totiž nad hriechom.

Keď sa to deje, vtedy ten, kto zakúsil milosrdenstvo, sa necíti byť pokorený, ale akoby znova nájdený a „vážený“. Otec mu prejavuje svoju radosť predovšetkým preto, že „sa našiel“ a „ožil“. Táto radosť poukazuje na akési neporušené dobro:

totiž syn, i keď je márnotrattný, neprestáva byť opravdivým synom svojho otca; okrem toho radosť znamená aj získané dobro: v prípade márnotrattného syna to bol návrat k poznaniu seba samého.

Udalosti, ktoré sa v Kristovom podobenstve dotýkajú vzťahu otca a syna, nemôžeme posudzovať len „z vonkajšieho hľadiska“. Naše predsudky o milosrdenstve sú zväčša výsledkom iba vonkajšieho hodnotenia. Keď tak postupujeme, zdá sa nám, že v milosrdenstve je určitá nerovnosť medzi tým, kto ho dáva, a tým, kto ho prijíma. Preto sa prikláňame k mienke, že milosrdenstvo znevažuje toho človeka, ktorému sa preukazuje, a že narušuje jeho ľudskú dôstojnosť.

Avšak podobenstvo o márnotrattnom synovi dokazuje, že je to inak: milosrdenstvo svojou povahou sa opiera o všeobecnú skúsenosť toho dobra, ktorým je sám človek, a o spoločnú skúsenosť jeho vlastnej dôstojnosti. Táto spoločná skúsenosť spôsobuje, že márnotrattný syn začína vidieť seba a svoje počínanie v celej pravdivosti (pričom toto videnie pravdivosti znamená aj opravdivú pokoru): otcovi je však z tohto dôvodu taký milý, ako jeho jediné dobro, lebo jasne vidí, že sa takto uskutočnilo dobro, a to na základe akéhosi tajomného spojenia pravdy a lásky, ktorá zabúda na všetko zlo, čo syn vykonal.

Denník 1502 – 1503

Nikdy sa pred nikým neponižujem. Neznášam pochlebovanie a pokora je len pravda. V skutočnej pokore niet ponižovania. Aj keď sa pokladám za najmenšiu v celom kláštore, na druhej strane sa zas teším z dôstojnosti Ježišovej nevesty... Nezáleží na tom, že sa neraz stretávam s názorom, že som pyšná, veď predsa viem, že ľudský súd nevidí úmysel konania. Keď som sa na začiatku svojho reholného života, hneď po noviciáte, začala cvičiť zvlášť v pokore, nepostačovali mi samotné pokorenia, ktoré Boh na mňa dopúšťal, ale sama som ich hľadala. V nadmernej horlivosti som sa predsta-

veným neraz predstavovala taká, aká som v skutočnosti nebola a o takých biedach som nemala ani poňatia. Ale po krátkom čase mi dal Ježiš poznať, že pokora je len pravda. Od tej chvíle som zmenila svoj názor a idem verne za Ježišovým svetlom. Poznala som, že ak je duša s Ježišom, on jej nedovolí blúdiť.

Konať

- Ako sa pozerám sám na seba?
- Vypíšem si päť vecí, ktoré by som chcel zmeniť, a päť vecí, ktoré vidím v sebe ako dobré.

3. stretnutie k Roku milosrdenstva „Tvorivé dôkazy lásky“

Vidieť

- Kto je zaviazaný vykonávať skutky milosrdenstva?
- Aké predsudky vo vzťahu k druhému sa objavujú pred vykonaním skutku milosrdenstva?

Posúdiť

Prečítajme si úryvky:

Rim 12, 1 – 2, 8b – 21 (Porov. DiM)

Dives in misericordia 6

Vlastný a skutočný význam milosrdenstva nespočíva iba v tom, že nejake – čo aj najbystrejšie a veľmi súcítné – oči zbadajú dajaké mravné, fyzické alebo telesné zlo; lebo opravdivá a vlastná povaha milosrdenstva sa prejavuje tým, že si váži, udržuje a vyslobodzuje dobro zo všetkých foriem zla, ktoré sa vyskytujú vo svete a v človekovi.

Takto chápané milosrdenstvo znamená podstatnú náuku Kristovho mesiášskeho poslania a základnú povahu jeho činnosti. V tomto zmysle chápali a uskutočňovali milosrdenstvo aj Kristovi učeníci a nasledovníci. V ich duši a skutkoch sa milosrdenstvo javilo vždy ako tvorivý dôkaz lásky, ktorá sa „*nedá premôcť zlu, ale dobrom premáha zlo*“. Preto opravdivá tvár milosrdenstva musí byť vždy znova odhalená. Zvlášť našej dobe je veľmi potrebné, i napriek rozličným opačným predsudkom.

Denník 140

Čistá láska je schopná veľkých činov a nezlomí ju ťažkosti ani protivenstvá, ak je láska mocná, ani veľké protivenstvá. Je vytrvalá aj v jednotvárnom, každodennom, namáhavom živote. Vie, že aby sa Bohu zapáčila, je potrebné jedno: aby sa aj najmenšie veci konali z veľkej lásky. Láska a vždy láska...

Konať

- V akých situáciách počas najbližšieho mesiaca môžem vykonať milosrdenstvo vo vzťahu k blízkym?
- Vyberiem jednu z viet sv. Pavla apoštola, ktorá ma bude viesť v dávaní svedectva milosrdenstva v tomto mesiaci.

4. stretnutie k Roku milosrdenstva „Zoči voči ohrozeniam“

Vidieť

- Nakoľko sú aktuálne ohrozenia, o ktorých hovorí sv. Ján Pavol II. v nižšie napísanom článku?

Posúdiť

Prečítajme si úryvky:

Dives in misericordia 12

Pri pohľade na obraz doby, do ktorej patríme, Cirkev prejavuje svoju účasť na obavách toľkých dnešných ľudí. Okrem toho jej robí starosť úpadok mnohých základných hodnôt, ktoré tvoria nesporný poklad nielen kresťanskej mravouky, ale vôbec ľudskej dôstojnosti a mravnej kultúry; takými sú bezpochyby: ochrana ľudského života od okamihu počatia, ochrana manželstva v jeho nerozlučiteľnej jednote, zachovanie trvácnosti rodín. Uvoľnenie mravov postihuje práve tieto citlivé stránky ľudského života a spoluzitia. S tým však prichádza aj kríza pravdivosti v medziludských vzťahoch, menšia pravdovravnosť, snaha, ktorá v styku s inými ľuďmi hľadá len svoj prospech, zmenšený zmysel pre skutočné spoločné dobro a väčšia náklonnosť k jeho zanedbávaniu. Takže nakoniec stráca svoju posvätnú povahu a stáva sa často akosi neľudským: lebo človek a spoločenstvo,

ktorému nič nie je „sväté“, napriek všetkému vonkajšiemu zdaniu mravne upadá.

• Aký má byť postoj kresťanov voči tejto súčasnej situácii?

Porov. *Dives in misericordia*

Vypovedaná situácia vzbudzuje nepokoj. My sami zakúšame utrpenie, preto cirkev musí vydávať svedectvo o Božom milosrdenstve. Milosrdenstvo sa zjavilo v osobe Ježiša Krista a v jeho mesiášskom poslaní. Milosrdenstvo Boha je potrebné viesť do života všetkých ľudí. Cirkev má právo a povinnosť odvolávať sa na milosrdenstvo Boha, zvlášť v ohrozeniach telesného a morálneho zla, ktoré sa týka celého ľudstva.

Denník 1744

A ľudstvo volá bez prestania k tebe, Pán pánov, k tvojmu nepochopiteľnému milosrdenstvu, k tvojmu zľutovaniu. Ó, veľký Jahve, daj sa uprosiť, spomeň si na svoju dobrotu a odpusť naše zlosti.

Denník 714

Dnes mi Pán povedal: „*Chod' za predstavenou a povedz jej, že si prajem, aby sa všetky sestry aj deti pomodlili korunku, ktorú som ťa naučil. Nech sa ju modlia deväť dní v kaplnke, aby uprosili môjho Otca a vyprosili milosrdenstvo Božie pre Poľsko.*“

Denník 39

Jedného dňa mi Ježiš povedal, že zošle trest na jedno mesto, najkrajšie v našej vlasti. Trest mal byť podobný tomu, ktorým Boh potrestal Sodomu a Gomoru. Videla som veľký Boží hnev, zmocnila sa ma triaška a prenikla moje srdce. Mlčky som sa modlila. Po chvíli mi Ježiš povedal: „*Dieťa moje, spájaj sa počas obety tesne so mnou a obetuj Nebeskému Otcovi moju krv a rany na odčinenie za hriechy tohto mesta. Opakuj to bez prestania počas celej svätej omše. Rob tak sedem dní.*“ Na siedmy deň som uvidela Ježiša v jasnom oblaku a začala som ho prosiť, aby sa pozrel na mesto a celú našu krajinu. Ježiš pozrel na mňa s láskou. Keď som videla jeho žičlivosť, začala som pokorne prosiť o požehnanie. Vtom Ježiš

riekol: „*Pre teba požehnávam celú krajinu,*“ a urobil rukou veľký znak kríža nad našou vlasťou. Keď som videla Božiu dobrotu, moju dušu naplnila veľká radosť.

Konať

• Zorganizovať modlitebné stretnutie ako prejav svedectva vo svojom prostredí a povedať o tom aj ľuďom mimo kostola. Forma – vzývať Božie milosrdenstvo, aby nás ochránilo od ohrozenia, ktoré máme vo svojom prostredí.

Otec Jozef Heske

Správy

Z duchovného programu v Lipanoch

Raz za mesiac sa v kaplnke charitného domu v Lipanoch schádzajú veciaci na duchovnom programe, aby vytvorili spoločenstvo, ktoré túži po hlbšom vzťahu s Ježišom. Modlia sa Korunku Božieho milosrdenstva za závislých a ich rodiny, slávia svätú omšu a potom sa s Ježišom stretávajú aj v jeho adorácii.

V decembri a v januári sa stretnutia niesli v duchu Roku milosrdenstva. Pápež František aj naši biskupi a kňazi nás povzbudzujú k častej modlitbe korunky k Božiemu milosrdenstvu a ku konkrétnym skutkom telesného i duchovného milosrdenstva.

V Roku milosrdenstva sa brány otvárali ako symbol toho, že Boh nám otvára srdce a má pre nás náruč plnú milosrdenstva. Túži, aby sme sa do jeho náruče ponorili a v našich životoch skutočne zažívali milosrdenstvo. Každý Boží prejav a Božie slovo sú plné milosrdenstva.

Milosrdenstvo je nádhernou vlastnosťou Boha a prichádza, aby prijalo aj toho najväčšieho hriechníka. Boh kráča v ústrety človeku ako milujúci Otec a ponúka mu náruč svojej lásky. Nikto pre neho nie je bezvýznamný, práve naopak: každý je preňho veľmi dôležitý. Aj ten, čo žije na okraji spoločenského záujmu, aj ten, čo prepadol nejakej závislosti.

Práve v Božom milosrdenstve máme

nádej, ale aj záruku, že nebo je pripravené pre každého človeka. Záleží aj od nás, či toto milosrdenstvo bude vo svete viditeľné. Boh túži, aby sme boli otvorení pre skutky milosrdnej lásky. Často to však znamená, že musíme opustiť zaužívané chodníčky a vydať sa na cestu pravých hodnôt.

Možno sa denne pýtame: „Pane, čo chceš, aby som urobil? Aká je tvoja vôľa?“ Dôležité je vytrvať v zápase o dobro. Boh je pri nás a neopúšťa nás ani v tých najkrízovnejších situáciách. Aj Ježiš mal trepezlivosť s učeníkmi a prejavoval im milosrdenstvo. Oni kráčali s ním a mnohokrát mali strach. No napriek všetkému sa nevzdávali cesty za svojím Majstrom.

Aby bolo Božie milosrdenstvo účinné, musíme aj my vykročiť na cestu za Ježišom a plniť Božiu vôľu. Uistenie, že Pán chce kráčať aj s nami, je predsa veľkou vzpruhou i posilou.

Božia vôľa je v prinášaní ovocia. Koľko milostí, koľko darov sme dostali a koľko toho bolo zasiateho... Ale je tu úroda? Je tu výsledok? Žijeme plodný život alebo prázdny?

Boh dáva človeku moc a silu, aby dokázal prinášať ovocie, aby rozsieval semenom v ňom zasiate. Rozsiewať znamená aktivizovať sa, a nie sedieť kdesi v úzadí či „pri peci“. Naša úroda spočíva v tom, že sme aktívni a angažovaní, že sa podieľame na dianí v spoločnosti a snažíme sa evanjelizovať. Vytrvajme a zasievajme a výsledok prenechajme Bohu.

Každým rozsieváním je oslávený sám Boh. Človek teda takto nekoná iba pre nejakú domnelú slávu a uznanie, ale naozaj preto, aby svojimi skutkami vebí a chválil Pána. Podstatnou náležitosťou rozsievania je prinášanie nádeje a radosti, lebo sám Kristus je nádej. On je istotou, na ktorej stojí ľudský život.

Nech aj my prinášame nádej ľuďom, s ktorými sa stretávame, žijeme a ktorým slúžime. Nech aj my povzbudzujeme a milujeme všetkých bez rozdielu.

Pavol Kall

Výzva na čítanie encykliky o Božom milosrdenstve

Drahí bratia a sestry!

Spolu s celou Cirkvou prežívame mimo-riadny Jubilejný rok milosrdenstva. Pripravujeme sa na nový formačný rok, ktorý bude pod heslom *Milosrdní ako Otec*. Navrhujeme všetkým členom a sympati- zantom nášho hnutia denné čítanie úryvkov z encykliky sv. Jána Pavla II. *Dives in misericordia* v Pôstnom a Veľkonočnom období.

Otec František Blachnickí v čase VI. Kongregácie zodpovedných v roku 1981 povedal: *„Máme túžbu, aby si všetky spoločensvá vzali túto encykliku do rúk a potom do srdca ako dar pápeža na túto hodinu a ako svetlo, ktoré sa má stať životom.“*

Nech sa tieto slová nášho zakladateľa stanú dopingom na vykonanie tohto diela.

Želám vám požehnané ovocie čítania a celého Veľkonočného obdobia.

Otec Marek Sedek, generálny moderátor
HSŽ, v Kroskienku 08.02.2016

Poznámka

Encyklika bola rozdelená na 93 krátkych úryvkov. Čítanie sa začalo na začiatku Veľkého pôstu, prerušuje sa na obdobie Veľkonočného trojdnia a pokračuje na Veľkonočný pondelok až do slávnosti Zoslania Ducha Svätého.

Text encykliky nájdete na stránke: www.kbs.sk/obsah/sekcia/h/dokumenty-a-vyhlasenia/p/dokumenty-papezov/c/dives-in-misericordia

Oznamy

Kalendárium kruciáty 2016

Téma roka: Mocou Ducha Svätého

Iniciatíva: Milujem, preto nepijem!

4. – 6. marec 2016 – Duchovné cvičenia KOČ v Smižanoch

24. marec 2016 – Výročie narodenia Božieho služobníka o. F. Blachnického (1921)

24. – 27. marec 2016 – Veľkonočné trojdnie

11. apríl 2016 – Liturgická spomienka na sv. Stanislava, patronálny sviatok KOČ

16. apríl 2016 – Národný deň spoločnosti HSŽ a KOČ v Krakove

15. máj 2016 – Slávnosť Zoslania Ducha Svätého

Jún 2016 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ

1. júl 2016 – Pešia púť KOČ do Levoče

Júl / August 2016 – Púť KOČ do Medžugoria

14. august 2016 – Liturgická spomienka na sv. Maximiliána Kolbeho, patronálny sviatok KOČ

1. september 2016 – Celoslovenská púť KOČ a HSŽ do Krosienka nad Dunajcom

Október 2016 – Celoslovenské sympóziu KOČ

22. október 2016 – Liturgická spomienka na sv. Jána Pavla II., patronálny sviatok KOČ

November 2016 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ

8. 12. 2016 – Liturgická slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, patronálny sviatok KOČ

	Marec				Apríl					
Po	7	14	21	28	4	11	18	25		
Ut	1	8	15	22	29	5	12	19	26	
St	2	9	16	23	30	6	13	20	27	
Št	3	10	17	24	31	7	14	21	28	
Pi	4	11	18	25		1	8	15	22	29
So	5	12	19	26		2	9	16	23	30
Ne	6	13	20	27		3	10	17	24	

Pravidelné stretnutia KOČ

Bardejov – V Kostole sv. Anny každý páry týždeň vo štvrtok po večernej svätej omši o 16.30 hod.

Jarovnice – V kostole každý pondelok po večernej svätej omši.

Lipany – V čajovni každú druhú nedeľu v mesiaci o 16.00 hod.

Lendak – V kostole každý druhý týždeň v stredu po večernej svätej omši.

Levoča – V Útulku sv. Františka každý štvrtok o 17.00 hod., nasleduje adorácia o 20.00 hod.

Rožňava – V priestoroch Rímskokatolíckeho farského úradu každý pondelok o 16.30 hod.

Prešov – V kláštore sestier CJ Sancta Maria v Prešove na Konštantínovej 2 každý druhý štvrtok v mesiaci o 17.15 hod.

Pozvánka

Modlitebno-formačné stretnutia

Srdečne pozývame všetkých členov, kandidátov a sympatizantov KOČ na modlitebno-formačné stretnutia spojené s modlitbami za závislých, za naše oslobodenie a oslobodenie celého národa, ktoré sa konajú v Prešove v kaplnke pri kláštore sestier CJ Sancta Maria na Konštantínovej 2 (vchod z Metodovej) každý druhý štvrtok v mesiaci o 17.15 hod.: **10.03.** svätá omša a adorácia, **31.03.** formačné stretnutie, **14.04.** formačné stretnutie, **28.04.** svätá omša a adorácia.

ECHO Kruciáty oslobodenia človeka

Informačný list pre vnútornú potrebu KOČ
Vychádza šesťkrát do roka.

Toto číslo vyšlo vďaka finančnej podpore pani Ivety G.

Redakcia: o. ThDr. Jozef Heske, PhD.,
RNDr. Štefan Paločko,
Ing. Martina Tomečková

Kontakt: Kruciáta oslobodenia človeka –
Stanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča
0905 709 324, 0907 977 645
www.kruciata.sk, echo@kruciata.sk